

FREDAG DEN 8. APRIL 2016

Anmeldelse: LOVE AND MONEY på Bådteatret.

Why Not Theatre Company.

Det engelsk sprog er vidunderligt til teater. Det affyres som pistolskud fra de fire medvirkende, og vi sidder der i mørket og føler os trufne. Vi vil helst ikke vide af det, for det er pinligt. Pinligt at det er blevet sådan. Vi er gået ned ad en vej, hvorfra vi ikke kan komme væk og er nødt til at slås med os selv,

hinanden og vores egen manglende menneskelighed for at komme videre.

Vi ler fordi det kommer så tæt på os, og fordi vi ikke ved hvordan vi skal forholde os til det. Vi gruer, fordi det er grumt. Det er ondt. Det er sådan det er. Det er sådan som vi ikke ønsker at se os selv.

I første scene møder vi David (Malte Frid-Nielsen), der læser mailkorrespondancen op til og fra en kvindelig kursUSDeltager på et netop afsluttet kursus i marketing. Pigen, Sandrine, er fransk og er ikke fra det business-miljø hvorfra de andre kommer. Hun beder ham vælge. Enten beretter han om arbejdet eller om sine følelser, men hun gider ikke hans sammenblanding af det hele. Han må vælge. Hun beder ham fortælle om hvordan han har det og vil høre om hans kone. Først undslår han sig, men hun bliver ved indtil han fortæller at hun tog sit eget liv. Han kom hjem og finder hende halvdød. I stedet for at tilkalde en ambulance og redde hende, beslutter han sig for at sikre at hun dør, da det er langt lettere for ham (og den gæld de har), hvis det slutter der. Efter den tilståelse slutter korrespondancen, for Sandrine svarer ham ikke på mailen...

I næste scene møder vi det ældre ægtepar, der sagtens kunne være Jess' sørgende forældre (Bennet Thorpe & Sue Hansen-Styles), der har set sig sure på nabogravstedet, der rejser sig som et helt mausolæum, og kaster en skygge over deres datters friske grav. Det er både en af forestillingens mest bidske,

men også mest musikalske scener, hvor forældrene venter på at gravjorden skal blive fast nok til at der kan komme gravsten på. Irritationen vokser og vokser og de beslutter at tage sagen i egen hånd. De hjælpes ad med at få mukkerten over kirkegårdsmuren. Snart er nabogravstedet helt pulveriseret. Det er overdådigt spillet og instrueret, men først og fremmest er det skrevet så grotesk, sådan som Dennis Kelly netop gør så rammende, så det både bliver for meget og rammer fuldstændigt plet.

I en efterfølgende scene søger David arbejde i et marketingsfirma. En noget akavet situation, da den ældre kvindelige boss (Sue Hansen-Styles), der skal ansætte ham er hans tidligere kæreste. Det er en scene, der tydeligvis viser de mekanismer, der arbejder i det skjulte og som alligevel er yderst åbenlyse, for det kan reduceres til elementær dyrepsykologi om hvem der er over- og underhund.

Vi møder Jess (Sira Stampe) i en scene, hvor hun står foran et butiksvindue og næsten føler sig hypnotiseret af udstillingsvinduet lyksaligheder. Især en alt for dyr dametaske bemægtiger sig hende. Hun bliver næsten ét med tasken som hun står der og længes og længes og bliver slidt helt i stykker af bare længsel efter at komme til at eje netop dén taske. Først da hun køber tasken, bliver hun til. Først da bliver hun levende og bliver fyldt af meningsfuldhed - så længe det varer. For allerede samme aften må hun le af sig selv, for hvad skulle hun egentlig med den taske?

Det hele tilspidnes i scenen, hvor hun har overværet at en mand har dolket en anden mand lige foran hende på Oxford Street. Uden nogen egentlig grund udover at den ene mand var kommet til at skubbe den anden, så dennes mobil blev slået ud af hånden på ham og knustes under en forbipasserende bus. David udfritter hende om hendes færden, og får et

raserianfald, da hun bekender dagens shopperi. De har forlængst stiftet bundløs gæld.

En forestilling om tilværelsens manglende mening, der foregår i et undergangsunivers, hvor humoren er begsørt og lynende klar og skarp.

LOVE AND MONEY (2006) af Dennis Kelly - og fermt iscenesat af Mia Lipschitz - spilles på en hel tom og bar scene. Da vi kommer ind er en dametaske sat op ad bagvæggen det eneste, der giver et praj om den historie som vi skal opleve.

Fotos: Tai Segel/PanCakeBeaver

Why Not Theatre Company har tidligere spillet "A tender thing", "The City" og "Wit" på Bådteatret, men også bl.a. "O, for the love of Shakespeare" i Kongernes Lapidarium.

Medvirkende: Sue Hansen-Styles, Andrew Jeffers, Vanessa Poole og Emilia Poole Jönsson

Spilleperiode: 7.-29. april 2016

<http://www.baadteatret.dk/love-and-money/>

INDSENDT AF MICHAEL SVENNEVIG KL. 16:19

ETIKETTER: BENNET THORPE, BÅDTEATRET, DENNIS KELLY, MALTE JOE FRID-NIELSEN, MIA LIPSCHITZ, SIRA STAMPE, SUE HANSEN-STYLES, WHY NOT THEATRE COMPANY